

til 2den Behandling vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til dette Lovforslag, bedes afgivne inden imorgen Aften. Jeg skal, da der efter Dagsordenen intet Videre er at foretage, opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Mandag Kl. 2.

- 1) Første Behandling af:
»Forslag til Lov, angaaende Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29. Februar 1792.«
- 2) Tredie Behandling af:
»Forslag til Lov om Anlæget af en Jernbane i Nørrejylland.«
- 3) Anden Behandling af:
»Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1856—57.«
- 4) Tredie Behandling af:
»Forslag til Lov om et Pensionstillæg for Enken efter Professor ved Københavns Universitet Poul Martin Møller, Elise Hansine Møller, født Bülow.«
- 5) Tredie Behandling af:
»Forslag til Lov om Udvidelse af Loven, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster af 26de Marts 1852 S 6.«
- 6) Tredie Behandling af:
»Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 26de Marts 1852 om Sandflugtens Dæmpning.«

Mødet hævet Kl. 5.

To og Fyrgetyvende Møde.

Mandagen den 16de Februar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Fra den 1ste Landstingsmand for 7de Kreds (Dvisti) har jeg modtaget 4 Andragender fra Beboere i Aalborg og omliggende Landdistrict, hvori der findes en Udtalelse imod det i Landstinget foreliggende Lovforslag, angaaende Anlæget af en Jernbane i Nørrejylland, med Anmodning om, at disse Andragender maatte blive henlagte paa Thingets Bord. Dette skal stee.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Den første Sag paa samme er Forslag til Lov angaaende Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29de Februar 1792, m. m. Denne Sag er til første Behandling. (Lovforslaget findes i Anhang A, Sp. 705—722.).

Taug: Nærværende Lovforslag er vistnok paatrængende nødvendigt, og jeg troer derfor, at vi maae bære Omsorg for, at det bliver antaget i Landstinget, ligesom det er blevet det i det andet Thing, saa at Loven kan udkomme strax efter denne Sessions Slutning. Regjeringen har jo som bekendt hertilands paataget sig at ordne Assurancevæsenet, hvad Landsbybygningerne angaaer, og jeg finder det godt, at Regjeringen har taget denne Sag under sin Varetægt, da private Assurance ofte lide af betydelige Skæbeligheder. Men den Maade, hvorpaa Assurancepræmierne hidtil have været opkrævede, kan neppe kaldes billig; de ere blevne opkrævede alene efter Procent af Assuranceens Størrelse uden noget Hensyn til Risicoen. Naar en Bygning er slet forvaret imod Antændelse, naar ildfæslige Bedrifter drives i en Bygning, naar Antændelsen kan vinde en større Udbredelse ved Sambygninger, naar Bygningerne ere store og kostbare, saa er der en større Risico, og disse Momenter bør vistnok tages i Betragtning. Tages de ikke i Betragtning, da lide derved de, som have deres Bygninger indret-